

ŞAKACI DEDEM NASREDDİN

ŞAHSENE CAMIZ

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, İstanbul 2018

Beyaz Balina Yayınları

ŞAKACI DEDEM NASREDDİN

ŞAHSENE CAMİZ

ISBN: 978-605-188-236-9

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695

MATBAA SERTİFİKA NO: 12150

© 2017. Bu kitabın yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Zarife Biliz

Resimleyen: Burcu Yılmaz

Son okuma: Kenan Yılıkı

Grafik tasarım: Ayşe Çalışkan

Baskı: **Özlem Matbaacılık ve Reklamcılık Ltd. Şti.**

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sanayi Sitesi Bodrum Kat No: 2bb4

Topkapı–İstanbul

Cilt: Ekosan Matbaacılık

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 K: 1 D: 1

Zeytinburnu / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 – 544 66 68 – 544 66 69

Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

ŞAKACI DEDEM NASREDDİN

ŞAHSENE CAMIZ

RESİMLEYEN: BURCU YILMAZ

Yazar Hakkında

Şahsene Camız. 1956 yılında, Fethiye’de doğdu. İlk, orta, lise öğrenimini Fethiye’de; yüksek öğrenimini İzmir Eğitim Enstitüsü Türkçe bölümünde tamamladı. Çok sevdiği öğretmenlik yaşamı boyunca hem yazmayı hem masal derlemeyi sürdürdü. Çalışmalarını emekliye ayrıldıktan sonra kitaplaştırmaya başladı. Fethiye’de yaşıyor. Şiir, öykü, gezi yazıları yazıyor ve son anlatıcılardan masallar derliyor.

Yayımlanmış Kitapları: *Güneş Yüklü Masallar, Bücürük’le Büyücü Ablası, Şirin Sincaplar ve Yaşlı Çınar, Kahveci Güzeli.*

Çizer Hakkında

Burcu Yılmaz. Anadolu Üniversitesi İletişim Tasarımı Bölümü’nden mezun oldu. Bir süre aynı üniversitenin Endüstriyel Tasarım Bölümü’nde okudu. Ege Üniversitesi Çocuk Dünyasının Ressamları ve Kitapları Müzesi’nde ve 2015 Bratislava İllüstrasyon Bienali’nde eserleriyle yer aldı. Çocuk kitabı resimlemenin yanı sıra *Sözcükler* dergisinin editörlüğünü yürütüyor ve serbest çevirmen olarak çalışıyor.

SUNUŞ

Onu tanıdığımızda okula bile başlamamıştık daha. Özellikle uzun kış gecelerinde, büyüklerimiz doyulmaz masallara onun fıkralarını da eklerdi. İçimiz dışımız ısınır, yaşamımıza eklenen güzelliklerden hoşnut, kahkahalarla gülerdik...

Eşğine ters binmiş resmini belki de ilk kez okul kitaplarında gördük. Kocaman kavuğu, gülen yüzü ve ak sakalıyla, çok sevdiğimiz ninelerimiz ve dedelerimizin de dedesi, tonton dedemiz oldu bizim.

Akıllıydı, saftı, espriliydi, bilgeydi. Dahası; sıcacık bir dosttu, sevecendi, hak edene ders verendi ve olaylara farklı açılardan bakmasını bilendi. Sanırım en önemlisi de bizden biriydi.

Sonsuzluğa uzanacak yaşamlarda hep bizimle olması dileğiyle...

*Sevgili Ozan Güney, seni yitirdiğimiz günlerde doğan bu
kitapla gülerek yaşamam dileğiyle...*
Ş.C.

İÇİNDEKİLER

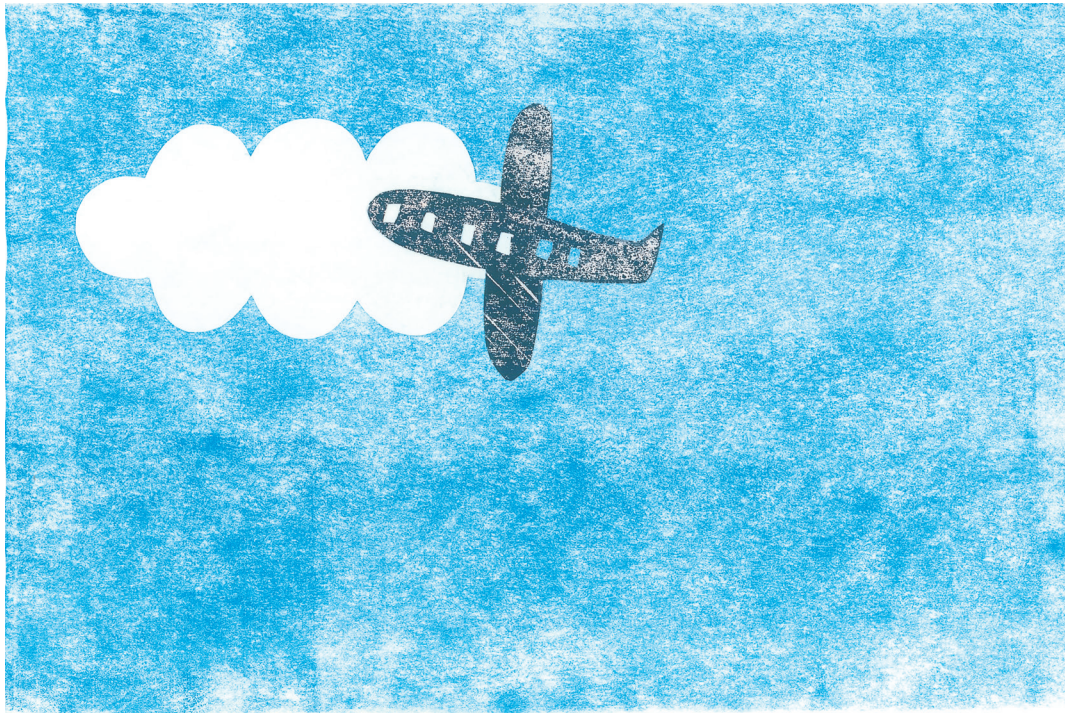
Nasreddin Dedem	8
Sofrayı Silip Süpürünce	11
Umut Dağın Ardında	19
Dünyanın Dengesi	24
Son İsteği	29
Pintiye Ders	33
Tavşanın Suyunun Suyu	36
Kışı mı Seversiniz Yazı mı?	42
İddia Bu Ya!	45
İki Oğula İki Ayrı Dua	48
Beş Kuruş	53
Hamam Bahşışı	58
Evleri Darmış	62
Rüşvetçi Subaşı	67
Bu da Düşünmeyi Bilir Efendi!	71
Fincancı Katırları	77

NASREDDİN DEDEM

Nasreddin Dedem bir bilge!
Yaşlı başlı; ak saçlı, ak sakallı.
Çok sevdiği kaşık düşmanı, çocukları
Ve sevgili karakaçanı,
Yalan dünyada tüm varlığı.

Akıllı, düşünceli, esprili.
Kocaman göbekli,
Sevimli mi sevimli.
Başında büyücek bir kavuk,
Uzun mintanının altında
Bir gön çarık.

Yüzünde sıcacık bir gülüşle
Ters biner de karakaçanına,
Tırıs tırıs gidermiş
Yanlışların üstüne üstüne...

Nasreddin Dede!
Nasreddin Dede!
Yüzyıllardan geri dönüp
Yine yaşamımıza girer misin?
Uçağa, metroya biner misin?
İnternete girip
Bize iletiler gönderir misin?
Çocuklara düdüklerini,
Öğütlerini ve gülücüklerini;
Büyüklere derslerini verir misin?

SOFRAYI SİLİP SÜPÜRÜNCE

Hocamın yaşamı yalın mı yalın.
Bir kaşık düşmanı,
Bir de karakaçanı
Yoksul ocağının, bucağının tüm varlığı.
Nohut oda, bakla sofa evlerinde
Huzurla sürüyormuş yaşamları.
Gelenleri gidenleri eksik olmazmış
Çünkü evleri yıkılsa da
Misafire yüzleri hiç yıkılmazmış.
Günlerden bir gün,
Hem de karın damlara dek yığıldığı,
Yolların buzlandığı bir gün,
Bir Tanrı misafiri çalmış kapıyı.

Hemen almışlar içeriye,
Hem de tatlı dille, güler yüzle
Başköşeye oturtmuşlar konuğu,
Kaba döşekleri de atmışlar altına.
Allah ne verdiyse,
Kilerde ne kaldıysa
Pişirip koymuşlar sofraya.

Adam başlamış saldırır gibi
Tabaktakileri kaşıklamaya.
Sanki kıtlıktan çıkmış mübarek!
Hocam ekmek getirinceye yemek,
Yemek getirinceye ekmek
Tükeniveriyormuş.

Mutfakta ekmekle aş,
Hoca'yla karısında hal mecal kalmamış.
Adam silip süpürdükten sonra sofrayı,
Hal hatırın ardından
Hocam aramış oburun ağzını:
– *Efendiim, nereden gelip nereye,
Hem de bu kışta kıyamette?*

Deyince, adam
Karnını ovuştura ovuştura:
Şeey, demiş geçirerek,
– *Bir doktora görünmem gerek.
Bu yüzden kasabaya giderim.
Zira iştahım kesiktir bir süredir.
Takdir edersiniz ki
Bu önemli bir hastalık nedenidir!*

Hocamın ağız açık kalmış duyduklarına.
Adamın sözüne mi inanacakmış,
Yoksa gözüyle gördüklerine mi?
Düşünüp taşınıp hemen demeliymiş diyeceğini,
Demezse bilirmiş başına geleceği.

Çünkü
Ne pisboğazla boşboğazın
Başı dertten kurtulurmuş
Ne de çevresindekilerin.

